

Dosarul nr. 3ra-1329/22
2-21018676-01-3ra-28122022

Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni (jud. D. Corlăteanu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. Gh. Mîra, V. Negru, Gr. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

22 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Aliona Miron
Nicolae Craiu

examinând recursul depus de Dorel Musteață și Autoritatea Națională de Integritate,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Dorel Musteață împotriva Autorității Naționale de Integritate, persoane terțe Ghenadie Pavliuc și Institutul Național de Integritate cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și încasarea cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei din 27 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 4 septembrie 2020, Dorel Musteață a depus cerere de chemare în judecată împotriva Autorității Naționale de Integritate cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și încasarea cheltuielilor de judecată (f. d. 2-16, vol. I).

În motivarea cererii de chemare în judecată, a invocat că prin decretul nr. 2213-III din 2 februarie 2005 al Președintelui Republicii Moldova, a fost numit judecător pe un termen de 5 ani la Judecătoria Anenii Noi, iar prin decretul nr. 269-V din 16 aprilie 2010 al Președintelui interimar al Republicii Moldova, a fost numit în funcție de judecător până la atingerea plafonului de vârstă.

Ulterior, prin decretul din 23 septembrie 2011 al Președintelui Republicii Moldova, a fost numit în funcția de președinte al Judecătoriei Anenii Noi, pe un termen de 4 ani, iar la Adunarea Generală a Judecătorilor din 3 octombrie 2014, a fost ales în funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii, fiind detașat din funcția de judecător.

Prin Decretul din 17 noiembrie 2014 al Președintelui Republicii Moldova, a fost eliberat din funcția de președinte al Judecătoriei Anenii Noi, ca urmare a

cererii de demisie și la 1 ianuarie 2017 a fost numit prin transfer în funcția de judecător la Judecătoria Chișinău.

Conform hotărârii nr. 765/34 din 28 noiembrie 2017 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, a fost dispusă detașarea reclamantului în calitate de judecător al Judecătoriei Chișinău, pentru exercitarea mandatului de membru al Consiliului Superior al Magistraturii din 7 octombrie 2018 până la 7 octombrie 2022, termenul fiind modificat ulterior, prin hotărârea nr. 380/19 din 31 iulie 2018, de la 1 august 2018, până la 1 august 2022.

La fel, prin hotărârea din 26 februarie 2019 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, a fost desemnat în calitate de membru în componența Consiliului Institutului Național al Justiției din rândul judecătorilor, pe un mandat de 4 ani, iar prin hotărârea nr. 149/11 din 2 iunie 2020 a fost încetat mandatul de membru al Consiliului Institutului Național de Justiție, în urma depunerii cererii de demisie.

Reclamantul a menționat că, la 19 august 2020, inspectorul de integritate al Inspectoratului de Integritate din cadrul Autorității Naționale de Integritate, Andrian Fetescu, a întocmit actul de constatare nr. 179/17 pe marginea controlului privind respectarea regimului juridic al incompatibilităților, inițiat în privința sa, judecător și membru al Consiliului Superior al Magistraturii, prin care s-a constatat că a încălcat regimul juridic al incompatibilităților, manifestată prin deținerea/exercitarea simultană a calității de membru al Consiliului Superior al Magistraturii și membru al Consiliului Institutului Național de Justiție. A fost sesizat organul care l-a ales în această calitate, în termen de 15 zile din momentul în care actul de constatare va rămâne definitiv, în vederea inițierii procedurii de încetare înainte de termen a mandatului de membru al Consiliului Institutului Național de Justiție. A fost decăzut din dreptul de a exercita o funcție publică sau o funcție de demnitate publică, cu excepția funcțiilor electorale pe o perioadă de trei ani din momentul încetării înainte de termen a mandatului de membru al Consiliului Superior al Magistraturii sau din data rămânerii definitive a actului de constatare ori din data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești, prin care se confirmă existența stării de incompatibilitate. A fost înscris în Registrul de Stat al persoanelor care au interdicție de a ocupa o funcție publică sau de demnitate publică din data încetării înainte de termen a mandatului de membru al Consiliului Superior al Magistraturii.

A menționat că autoritatea pârâtă a conchis despre constatarea stării de incompatibilitate prin exercitarea concomitentă a funcției de membru al Consiliului Superior al Magistraturii și al Consiliului Institutului Național de Justiție, invocând prevederile art. 3 alin. (7) al Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, în sensul căruia, judecătorul fiind desemnat în calitate de membru al Consiliului Institutului Național de Justiție, urma în termen de 30 zile, să renunțe la calitatea de membru al Consiliului Superior al Magistraturii.

În această ordine de idei, reclamantul a afirmat că judecătorii pot fi promovați la funcții administrative în cadrul instanțelor judecătorești de diferit nivel, în urma desfășurării concursurilor, concomitent fiind menținută și funcția de judecător, iar în acest sens, Consiliul Superior al Magistraturii deține Registrul participanților la concurs la funcția de judecător, la funcții administrative, la transfer și promovare în

instanțele ierarhic superioare, care au fost supuși anterior procedurii de selecție, iar prin funcția administrativă legiuitorul prevede funcția de conducător al instanței de judecată, președinte sau vicepreședinte al instanței.

În acest context, a evidențiat că fiind ales în calitate de membru al Consiliului Superior al Magistraturii a demisionat din funcția administrativă de președinte al Judecătoriei Anenii Noi, deoarece nu putea exercita concomitent și atribuțiile de administrare a instanței de judecată.

Ulterior, deținând calitatea de membru al Consiliului Superior al Magistraturii și având statut de judecător, dânsul a fost ales în calitate de membru al Consiliului Institutului Național de Justiție. Totodată, a precizat că una dintre condiții pentru a putea ocupa funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii a fost renunțarea la funcția administrativă din instanța de judecată, iar incompatibilitatea pentru funcția de membru al Consiliului Institutului Național de Justiție stabilită expres de legislație este exercitarea unei alte activități remunerate, nu însă și calitatea de membru al Consiliului Superior al Magistraturii.

În acest sens, reclamantul a specificat că regimul incompatibilităților urma să fie examinat în corespundere cu prevederile legale, iar incompatibilitățile în exercitarea funcțiilor de demnitate publică sunt determinate nominal și expres prin lege, astfel, art. 3 alin. (6) al Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii menționează că membrii Consiliului Superior al Magistraturii nu pot exercita o altă activitate remunerată, decât cea didactică sau științifică, iar Legea privind Institutul Național de Justiție nu prevede anumite incompatibilități ale membrilor Consiliului Institutului Național de Justiție.

Mai mult, reclamantul a afirmat că exercitarea mandatului de membru al Consiliului Institutului Național de Justiție nu reprezintă o activitate remunerată, deoarece nu primește un salariu pentru un anumit lucru prestat, iar modalitatea de desfășurare a activităților remunerate, poate fi realizată prin contractul individual de muncă sau prin alt contract cu caracter civil.

La caz, nu a fost încheiat un contract de muncă sau un alt act juridic, respectiv calitatea de membru al Consiliului Institutului Național de Justiție reprezintă o contribuție la perfecționarea sistemului judiciar, având ca scop autoritatea și merite în sistemul judiciar.

Respectiv, în Consiliul Institutului Național de Justiție, dânsul este reprezentant din rândul judecătorilor, iar calitatea de membru al Consiliului Institutului Național de Justiție urma să expire la 26 februarie 2023, iar cea de membru al Consiliului Superior al Magistraturii la 7 octombrie 2022.

A opinat că atât Consiliul Superior al Magistraturii, cât și Institutul Național de Justiție nu au sesizat la etapa propunerii și alegerii sale în calitate de membru al Consiliului Institutului Național de Justiție, dar și ulterior, regimul incompatibilităților, însă au acceptat activitatea sa. Or, art. 12 alin. (3) lit. a), lit. d) și lit. f) al Legii integrității nr. 82 din 25 mai 2017 stabilește expres că conducătorul entității publice este obligat să sesizeze Autoritatea Națională de Integritate.

Complementar a punctat că Legea nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică prevede expres categoriile de

funcții de demnitate publică, iar clasificatorul unic al funcțiilor publice aprobat prin Legea nr. 155 din 21 iulie 2011 stabilește că judecătorii, procurorii și membrii Consiliului Superior al Magistraturii sunt persoane cu funcții de demnitate publică.

Subsecvent, a notat că activitatea Consiliului Institutului Național de Justiție nu este exercitată în regim de putere publică, or, în caz contrar legiuitorul nu ar fi admis ca membrii Consiliului Institutului Național al Justiției (judecători și procurori) care dețin deja o funcție cu demnitate publică la numirea lor, să exercite simultan o altă funcție publică în cadrul unei autorități publice, care acționează în regim de putere publică.

La fel, a precizat că exercitarea mandatului de membru al Consiliului Institutului Național de Justiție nu reprezintă o funcție administrativă și nici o activitate administrativă, or, Constituția stabilește exhaustiv lista autorităților publice, acestea fiind Parlamentul, Președinte, Guvernul, administrația publică și autoritatea judecătorească, pe când Institutul Național de Justiție nu se regăsește în Legea fundamentală a Statului ca instituție cu statut de autoritate publică, care ar acționa în regim de putere publică, ci drept o instituție publică, care are menirea de a satisface interesul public în domeniul său de activitate, adică de a realiza formarea inițială și continuă a magistraților.

Mai mult, Legea nr. 152 din 8 mai 2006 privind Institutul Național de Justiție califică instituția dată drept instituție publică, nu și autoritate publică. Instituția publică are menirea de a presta anumite servicii publice specializate, în diverse domenii administrative, de altfel Institutul Național de Justiție nu a fost organizat și nu funcționează în subordinea autorităților administrației publice centrale sau locale, dar reprezintă o instituție care are o personalitate juridică distinctă, patrimoniu propriu, autonomie administrativă, științifică și didactică.

Reclamantul a specificat că urmare a elementelor distinctive, Institutul Național de Justiție reprezintă o persoană juridică de drept privat, de interes și utilitate publică, care are menirea de a satisface interesul public în domeniul său de activitate, adică de a realiza formarea inițială și continuă a magistraților.

Așadar, este incorectă aserțiunea pârâtului precum că Consiliul Institutului Național de Justiție desfășoară activitate administrativă prin prisma art. 5 din Codul administrativ, deoarece Institutul Național de Justiție nu este autoritate publică, iar Consiliul Institutului Național de Justiție nu acționează în regim de putere publică și nu desfășoară o activitate administrativă. Or, activitatea administrativă este realizată exclusiv de autoritățile publice în regim de putere publică, voința autorității publice fiind manifestată în exterior, având efecte juridice către public.

A mai specificat că în calitate de membri ai Consiliului Institutului Național de Justiție sunt judecători și procurori, care au statut de demnitate publică, iar accesarea în funcții fiind dispusă în aceleași condiții.

Prin urmare, reclamantul a menționat că în condițiile în care procurorii sunt aleși în calitate de membri ai Consiliului Institutului Național de Justiție, deși Legea cu privire la procuratură reglementează expres incompatibilitățile aplicabile funcției de procuror, prin prisma legii, procurorii nu au dreptul de a ocupa funcție publică, remunerată sau neremunerată, excepție fiind doar activitatea didactică,

ceea ce în esență condiționează odată în plus că calitatea de membru al Consiliului Institutului Național de Justiție nu reprezintă o funcție publică.

Deci, reclamantul a opinat că, prin exercitarea simultană a funcției de demnitate publică, având calitatea de membru al Consiliului Superior al Magistraturii și statutul de judecător, în aceleași circumstanțe ca și ceilalți judecători-membri ai Consiliului Institutului Național de Justiție, nu a încălcat regimul incompatibilităților stabilite de lege și nu a beneficiat de salariu pentru activitatea prestată.

A remarcat că în cadrul Institutului Național de Justiție a avut calitatea de formator, activitate neinterzisă de lege, iar pentru exercitarea calității de membru al Consiliului Institutului Național de Justiție nu a beneficiat de remunerare.

A susținut că interpretarea inspectorului de integritate, precum că calitatea de membru al Consiliului Institutului Național de Justiție este o funcție administrativă în sensul art. 5 din Codul administrativ și urma ca în termen de 30 de zile să renunțe la una din funcții la alegere, este greșită și arbitrară, aceasta deoarece exercitarea mandatului de membru al Consiliului Institutului Național de Justiție nu reprezintă o funcție administrativă și nici activitate administrativă.

Reclamantul a solicitat anularea integrală a actului de constatare nr. 179/17 din 19 august 2020 al Autorității Naționale de Integritate.

Prin încheierea din 15 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cauza a fost transmisă Curții de Apel Chișinău pentru soluționarea cererii reclamantului de strămutare a cauzei la o altă instanță de judecată (f.d. 53-54, vol. I).

Prin încheierea din 30 decembrie 2020 a Curții Supreme de Justiție, s-a respins cererea depusă de Dorel Musteață privind strămutarea la o altă instanță de judecată egală în grad și s-a restituit pentru examinare la Curtea de Apel Chișinău, care este instanța competentă să examineze cererea privind strămutarea cauzei la o altă instanță de judecată egală în grad (f. d. 167-170, vol. I).

Prin încheierea din 25 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis demersul privind strămutarea de la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani la o altă instanță egală în grad, a cauzei de contencios administrativ, cauza fiind strămutată la Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni (f.d. 189-192, vol. I).

Prin hotărârea din 3 mai 2022 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată. S-a anulat actul de constatare nr. 179/17 din 19 august 2020 al Autorității Naționale de Integritate. S-a încasat de la Autoritatea Națională de Integritate în beneficiul lui Dorel Musteață suma de 10 000 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată. În rest, cererea cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f. d. 76; 82-115, vol. III).

La 10 mai 2022, cu respectarea termenului prevăzut de art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, Autoritatea Națională de Integritate a depus apel nemotivat, iar la 20 mai 2022, cu respectarea termenului prevăzut de art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, a depus motivarea acestuia împotriva hotărârii din 03 mai 2022 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, solicitând casarea integrală a

hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie respinsă.

La 16 mai 2022, cu respectarea termenului prevăzut de art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, Dorel Musteață a depus apel nemotivat, iar la 23 mai 2022, cu respectarea termenului prevăzut de art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, a depus motivarea acestuia împotriva hotărârii din 3 mai 2022 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, solicitând casarea parțială a hotărârii primei instanțe și anume în partea cuantumului sumei încasate, ce ține de cheltuielile de judecată pentru asistență juridică, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă încasarea din contul pârâtului a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 20 000 lei.

Prin decizia din 27 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-au respins cererile de apel depuse de Autoritatea Națională de Integritate și Dorel Musteață și s-a menținut hotărârea din 3 mai 2022 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni.

La 12 octombrie 2022, Autoritatea Națională de Integritate a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 27 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea cererii de recurs, anularea actelor judecătorești ale instanțelor ierarhic inferioare, casarea deciziei din 27 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău și emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă.

La 25 octombrie 2022, Dorel Musteață a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 27 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea parțială a actului judecătoresc, în partea respingerii cererii de apel depuse de apelant și în această parte să fie emisă o nouă decizie prin care să fie dispusă încasarea din contul pârâtului a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 20 000 lei.

La 25 ianuarie 2023, prin intermediul oficiului poștal, în adresa intimaților a fost expediată copia recursurilor depuse de Dorel Musteață și Autoritatea Națională de Integritate, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție, referințe nu au parvenit.

Examinând admisibilitatea recursurilor în raport cu actele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată inadmisibilitatea acestora, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere. Recursul se declară inadmisibil în special când motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2).

Conform art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la

notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Pornind de la prevederile legale menționate supra, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că termenele procedurale stabilesc regimul optim pentru realizarea justiției, fiind o modalitate de ordonare a realizării acțiunilor procedurale și fortificarea securității raporturilor juridice. Exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, căror li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

Potrivit art. 223 din Codul administrativ, hotărârile și alte acte de dispoziție prin care se stabilesc termene, precum și numirea ședințelor și citațiile se notifică participanților la proces conform art. 96–114.

În conformitate cu art. 96 alin. (1) din Codul administrativ, notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.

Din dispozițiile art. 97 alin. (1) și alin. (3) din Codul administrativ, rezultă că notificarea este comunicarea, dispusă de autoritatea publică, a unui înscris în forma stabilită de prezentul cod. Autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare: a) notificare prin act de recunoaștere a recepționării; b) notificare prin poștă cu act de notificare; c) notificare prin poștă cu scrisoare recomandată; d) notificare prin poștă electronică sau prin mijloace electronice de comunicație dedicate.

Astfel, din actele cauzei cert rezultă că dispozitivul deciziei contestate a fost pronunțat de Curtea de Apel Chișinău la 27 septembrie 2022 în ședință publică și notificată părților la 6 octombrie 2022, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică, anexat la materialele cauzei.

Se mai constată că în dispozitivul deciziei din 27 septembrie 2022, Curtea de Apel Chișinău a indicat cu suficientă claritate căile, termenul și modul de atac al acesteia prevăzut de legislația în vigoare.

La 12 octombrie 2022, cu respectarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, prin intermediul poștei electronice, Autoritatea Națională de Integritate a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 27 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, menționând că argumentarea detaliată a recursului va fi prezentată suplimentar după notificarea deciziei motivate a instanței de apel (f. d. 241, vol. III).

Iar, la 25 octombrie 2022, cu respectarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, prin intermediul poștei electronice, Dorel Musteață a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 27 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, menționând că argumentarea detaliată a recursului va fi prezentată suplimentar după notificarea deciziei motivate a instanței de apel (f. d. 241, vol. III).

Se reține că la 20 decembrie 2022, Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul poștei electronice, a notificat participanților la proces spre cunoștință copia deciziei motivate din 27 septembrie 2022, inclusiv la adresa electronică a Autorității Naționale de Integritate, a lui Dorel Musteață, cât și a reprezentantului acestuia, avocatului, Rodica Bevziuc.

La fel, actele cauzei atestă că adresele electronice nominalizate au mai fost utilizate pentru corespondență dintre Curtea de Apel Chișinău și Autoritatea Națională de Integritate, cât și Dorel Musteață și a reprezentantului acestuia, avocatul Rodica Bevziuc, pe parcursul examinării cauzei, inclusiv pentru comunicarea informației în vederea prezentării referinței și expedierea citațiilor.

Așadar, având în vedere cele expuse mai sus, se înțelege că termenul de 30 de zile, prevăzut la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ, pentru prezentarea recursului motivat a început să curgă la data de 21 decembrie 2022, ziua imediat următoare datei notificării deciziei motivate a instanței de apel și urma să expire la data de 19 ianuarie 2023, zi de luni.

Cu toate acestea, în pofida obligațiilor sale procesuale, atât Autoritatea Națională de Integritate, cât și Dorel Musteață nu au depus motivarea recursului nici până în prezent, motiv pentru care survin consecințele art. 246 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ – recursul se declară inadmisibil, în special, când motivarea recursului nu a fost depusă.

Sub aspectul dat, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că recursul depus împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat.

Respectiv, dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură să facă vizibile ilegalitatea deciziei contestate.

Așadar, recurenții, Autoritatea Națională de Integritate și Dorel Musteață, nu s-au conformat prevederilor legale și au formulat cerere de recurs nemotivată, fără a evidenția motivele ilegalității și netemeinicieii deciziei recurate, limitându-se doar la manifestarea dezacordului față de soluția pronunțată în apel.

Această circumstanță face imposibilă exercitarea controlului judiciar de către instanța investită cu soluționarea căii de atac. Mai cu seamă că în cererile de recurs nemotivate, atât Autoritatea Națională de Integritate, cât și Dorel Musteață au evidențiat că recursul motivat va fi depus după recepționarea deciziei integrale a Curții de Apel Chișinău. Or, în recurs nu este suficientă simpla expunere a dezacordului cu soluția instanței judecătorești, ci este necesară motivarea cu indicarea temeiurilor de ilegalitate pe care se întemeiază calea de atac, motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o decizie neîntemeiată. Condiția legală a expunerii motivelor de recurs implică determinarea greșelilor anume imputate instanței ierarhice inferioare, cu expunerea argumentată a criticilor în fapt și în drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră că circumstanțele descrise supra evidențiază caracterul echivoc al recursurilor depuse de Autoritatea Națională de Integritate și Dorel Musteață, or, ultimii fiind interesați în soarta soluționării prezentului litigiu, urmasă să întreprindă măsurile necesare de a proteja dreptul său de acces la instanță prin depunerea motivării recursului în termenul stabilit de lege, care să corespundă exigențelor impuse de legiuitor, condiție însă ce nu se atestă la caz.

În conformitate cu art. 230, art. 246 alin. (1) și alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursurile depuse de Dorel Musteață și Autoritatea Națională de Integritate se declară inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Aliona Miron

Nicolae Craiu